

Trong số mấy chị em con bà Đì n, Nga có lẽ được coi là đứa con gái nết na nhất nhà.

I

Ít ra đó cũng là lý do khiến chị em cô ta trong những khi ngó lơ về hàng xóm. Mà quí đúng như vậy, Nga là một đứa con gái thùy mị và đẹp vì rất giống bà Đì n. Dù bây giờ tuổi bà đã quá sáu mươi, song khi nhìn, nét dài các vầng đầu đó trên gương mặt của bà. Ngày xưa khi bà còn là một sinh viên tốt nghiệp trung học, không biết bao nhiêu chàng trai phải say sưa vì cái nhan sắc diễm kiều mà tạo hóa đã ban công uôn nần. Và đó cũng có thể là lý do tại sao sau mấy năm đi nếm trải thay đổi chế độ chính trị, bà Đì n đã không thể chấp nhận những chàng trai trẻ với tầm thân tàn tạ vì, “anh trẻ vậy đang đâu để em”. Những suy ra đó cũng là lẽ thường tình của người phụ nữ.

Chị em bà là một sĩ quan cấp liên. Ngày còn trong binh chủng, những hoạt động tài năng xuyên được coi là một thiếu thốn của một sĩ quan tham ô; họ ném tiền vào những phòng trà nhậu ném giầy liên. Nhưng ông cấp vụ những cô tuổi trẻ đáng con mình. Kể từ lúc của biển cả năm bảy năm, chị em bà Đì n đã bước lên vào tù và bước xuống để cùng sự phẫn nộ những người liên chính, ngày đêm miệt mài bên liên tên mũi liên. Ngày trẻ với một vụ, một con, ông Đì n trở thành đảng trí, phải sống bằng cơm của giáo huấn tại một xã đảo. Ông có bản phẫn nộ kéo chuông vào mũi bui sáng. Tiếng chuông không bao giờ đúng giờ của ông ngân nga mãi trong lòng họ đảo, nó đã hâm nóng được tâm của bao người, nó thêm sáng thêm niềm tin Thiên Chúa. Những người bui thay, tiếng chuông ấy không thể làm rung động trái tim con tim bà Đì n sau mấy mươi năm sống với. Lý do dễ hiểu hơn cả vì nhan sắc của bà Đì n vẫn còn ít nhiều quý nữ những ông hàng xóm góa vớ có khi tuổi còn nhỏ hơn bà cả chục.

Những hoạt động cái di sản của họ đó mà Nga cũng đẹp như mơ. Khác với Nga, Hàng giống ba về cái liên mũi trẻ nom đẹp liên. Có người biết bao mơ còn cho rằng Hàng chính liên là một đứa con khác dòng, bởi vì nhiều khi ông Đì n cấp trẻ hơn liên lâu trên những khách sạn thu hút liên sang trẻ trên Đà Lạt để ăn chơi thì dẫu ở Sài Gòn bà Đì n cũng chị em trẻ gì nên. Những biết đâu đó chị em là một đóa luồn ác ý vì ganh tỵ với cuộc sống sung túc của gia đình bà Đì n lúc bảy giờ cũng nên. Hàng thì không hề liên đo chút nào, nàng vui sống có đứa em xinh đẹp như Nga. Khi một đứa con bước lên sang Mẹ, người da Nga còn ngăm đen vì cái nắng khốc nghiệt của vùng nhiệt đới,

nh ấ ng m ấ y ng ấ ấ i s ấ ng chung quanh c ấ t ấ m t ấ c khen Nga làm H ấ ng vui ấ m. N ấ u không là em ru ấ t thì ấ i khen kia s ấ khi ấ n cho H ấ ng nguyệt còn n ấ a con m ấ t. Đ ấ n bà và tr ấ con là cái r ấ n c ấ a vũ tr ấ , khen ng ấ ấ i khác là gián t ấ p chê mình r ấ i còn gì - h ấ gi ấ n ghê ấ m.
Tin đ ấ n H ấ ng có đ ấ a em gái đ ấ p m ấ i qua M ấ truy ấ n đi r ấ t nhanh. Có ng ấ ấ i đã ấ n tu ấ i, v ấ con còn b ấ ấ i V ấ t Nam nh ấ ng k ấ t c ấ ng vì đã trót khai đ ấ c thân bên tr ấ i t ấ n ấ n nên cũng ráng u ấ n, ép, s ấ y, g ấ i, nhu ấ m cho mái tóc tr ấ nên b ấ ng b ấ nh, lê la t ấ i nhà ra v ấ còn non đ ấ i đ ấ làm thân v ấ i Nga. Có c ấ u choai choai tu ấ i đáng em cũng cung kính m ấ i Nga đi xem phim, đi nh ấ y nhót, karaoke cho nó có v ấ ta là ng ấ ấ i t ấ n b ấ , b ấ i vì c ấ u ta nghe thiên h ấ c ấ bàn tán r ấ ng m ấ y cô gái con “HO” ấ Sài gòn m ấ i qua tân th ấ i ấ m, không khéo ng ấ ấ i sinh t ấ i M ấ ấ c h ấ u m ấ t. ấ i cũng có chàng hào phóng h ấ n, c ấ m ấ i ấ n ghé nhà H ấ ng thì ô m c ấ tá bông h ấ ng, r ấ i ch ấ ng ấ c ấ mua bông, chàng ta ấ i khuôn c ấ th ấ c ăn đ ấ c order t ấ hi ấ u ăn khi ấ n đôi lúc nhà H ấ ng kh ấ i c ấ n n ấ u n ấ ng đ ấ n hai ba ngày.

“Nh ấ ng ấ quá, đ ấ đ ấ a thì th ấ mà c ấ năm trôi qua không nghe Nga nó nói gì v ấ con ng ấ ấ i may m ấ n nào đ ấ c ấ t vào m ấ t xanh c ấ a nó”. H ấ ng nghĩ nh ấ v ấ y, và không c ấ n tinh ý ấ m cũng th ấ y ng ấ ấ i nào r ấ nó cũng đi ch ấ i, m ấ i ăn nó cũng nhi ấ t li ấ t h ấ ng ấ ng. Đôi khi H ấ ng h ấ i quan tâm cho cái đ ấ d ấ c ấ a em mình, H ấ ng s ấ m ấ t ngày nào đó v ấ ch ấ ng n ấ ng ph ấ i thành kính phân ấ u vì Nga v ấ ph ấ i th ấ ng đá cá l ấ n đ ấ a, nh ấ ng Nga thì v ấ n h ấ n nhiên, nh ấ không chút v ấ ng b ấ n vì chuy ấ n gái trai. Khi H ấ ng úp m ấ h ấ i nh ấ ng ấ u t ấ v ấ a r ấ i thì Nga b ấ u môi tr ấ ấ i:
“M ấ y tên đó đ ấ i gái ấ m, em ch ấ m không đ ấ c tên nào c ấ. Ông Long thì già khú đ ấ , hai má cáp sâu vào làm cho cái mi ấ ng nh ấ n thêm h ấ n, hai bên mép có hai chòm lông nh ấ đ ấ i di ấ n cho m ấ y cha tu ấ i mùi. Đi đâu ông Long cũng ch ấ i chu ấ t, ch ấ ng di ấ n v ấ i hi v ấ ng thiên h ấ s ấ nghĩ th ấ m ‘nhìn y ph ấ c bi ấ t t ấ cách’. Chàng ta đang làm giám đ ấ c, kiêm phó giám đ ấ c, kiêm th ấ ký và kiêm luôn ngh ấ hút b ấ i, đ ấ rác trong văn phòng bán b ồ o hi ấ m, t ấ ng lai b ấ ng b ấ nh nh ấ con thuy ấ n tr ấ c c ấ n giông bão. Còn Tu ấ n thì cái m ấ t c ấ y nh ấ còn dính b ấ , ph ấ c s ấ c lúc nào cũng quá ấ trông r ấ t chi là ng ấ ngh ấ ch. Ch ấ a h ấ t trung h ấ c Tu ấ n đã b ấ ngang, h ấ n đang giúp v ấ c trong m ấ t Salvation Army. Tu ấ n cho ng ấ ấ i ta cái c ấ m t ấ ng h ấ n đang t ấ n tâm s ấ đ ấ ng nguyên kho th ấ i trang c ấ a bá tánh đem t ấ i bi ấ u, t ấ ng lai nh ồ b ấ u tr ấ i s ấ p đ ấ m ấ a. Nh ấ ng bên c ấ nh nh ấ ng khuy ấ t đ ấ m, hai ng ấ ấ i đó đ ấ u có cùng m ấ t ấ u đ ấ m là r ấ t thích chi t ấ n cho em mua s ấ m.”

H ấ ng c ấ i:

“M ấ y vẫn minh th ấ t, tao c ấ t ấ ng ít nh ấ t m ấ y cũng đã ch ấ m đ ấ c m ấ t đ ấ a nào r ấ i ch ấ .”

Nga ph ấ y tay nói:

“Ch ấ a h ấ t đâu; còn m ấ t ng ấ ấ i n ấ y n ấ a, ông Hòa “Ph. D” ấ y mà.”

H ấ ng c ấ i ré lên:

“T ấ n sĩ ấ Houston đ ấ m trên đ ấ u ngón tay, ông Hòa mà m ấ y cũng tin ấ ng đ ấ t ấ n sĩ ấ.”

“Ph. D là ‘ph ấ a đ ấ i’ đó ch ấ à.”

H ấ ng đ ấ c tr ấ n c ấ i nghiêng ng ấ a.

“Mà t ấ i sao m ấ y đ ấ t cho ông ấ y là Ph. D?”

“Đó là ấ i m ấ y con b ấ n h ồ c c ấ a em ch ấ đầu ph ấ i em đ ấ t. Đ ấ u đuôi nh ồ th ấ n ấ y: Hòa ch ấ ng có ngh ấ ng ấ ng gì c ấ , tà tà theo m ấ y anh chàng t ấ ch ấ c show đ ấ đ ấ c đ ấ n đ ấ a ca sĩ cho ra v ấ ta đây sành c ấ m ca m ấ t tí. Lâu lâu h ồ n cũng t ấ ch ấ c đ ấ c vài show m ấ i ca sĩ h ồ ng ru ấ i trình di ấ n đ ấ t ph ấ a ‘ông b ấ u’ cho oai v ấ. H ồ n cũng có nhi ấ u tài, toàn là ph ấ a đ ấ i đ ấ ấ y le v ấ i m ấ y cô ca sĩ. Có ấ n v ấ Houston trình di ấ n, cô ca sĩ kia mu ấ n đi thăm ng ấ ấ i anh ấ thành ph ồ Beaumont nên cô ta g ấ i nh ồ Hòa ch ấ đi. Đ ấ c ca sĩ nh ồ ch ồ Hòa coi nh ồ m ấ t vinh h ồ nh hi ấ m có. Khi t ấ i nhà ng ấ ấ i anh, cô ta nh ồ ấ i Hòa nên gi ấ i thi ấ u v ấ i anh n ấ ng r ấ ng Hòa cũng là sĩ quan pháo

binh. G&p ch& huy pháo binh th& thi&t, Hòa m&i l&i đ&uôi ra, h&n ch& là tr& th& pháo binh. T& đó cái danh t& ph&a đ&i m&i đ& c n&i theo tên Hòa thành Hòa Ph.D. đ&y ch&. Chuy&n ph&t thì th& gian n&y có kh&i đ&a, h&i s&c đ&u mà bàn. Đ&i u đ&ng nói nh&t là h&n theo tán em không đ& c r&i ph&a đ&i v&i b&n bè là em và h&n đã t&ng lên gi&ng ng khi&n m&t hôm em đ&a th&a c&nh sát h&n m&i câm m&m.”

H&ng h&a cùng em:

“Th& đàn ông kh&n n&n; g&p tao, tao đ&m v& m&t cho bi&t.”

Nga c&&i:

“Cha đó ‘mát’ n&ng.”

H&ng v&a soi g&ng nh& lông mày v&a nói v&i Nga:

“M&y cũng nên gi&m đi ch&i, đ& kh&i mang ti&ng.”

Nga c&&i nh&:

“Có đi ch&i m&i có c& h&i tìm hi&u ch& ch&.”

“Th& cũng v&a v&a thôi, tao th&y đ&m nào m&y cũng đi; anh Tuyên thì m&y bi&t r&i, &nh không dám & nhà, nên còn có mình tao bu&n th&y m&.”

Nga tr&m ng&m suy nghĩ, nh& c& x&a đi m&c c&m t&i l&i, n&ng đ&n bên ch&, ý ch&ng mu&n nói thêm đ&i u gì, nh&ng không m& mi&ng:

C& tu&n l& đó Nga & nhà. H&ng vui gh& l&m, thay vì mua th&c ăn ngoài ph& đ&m v&, H&ng n&u n&&ng nhi&u món. Trong b&a ăn H&ng nói tr&ng:

“Có đ&m mình tui & nhà ch&ng có ai nói chuy&n, m&y b&a rày sao xúm & nhà h&t v&y nè!”

Nga li&c qua Tuyên nháy m&t, c&&i ranh mãnh.

Th&i gian trôi r&t nhanh, m&i đây mà gia đình H&ng đ&nh c& t&i thành ph& n&y m&&i l&m năm r&i. Nga cũng qua M& đã ba năm. Không ph&i d& dàng mà Nga đ&&c qua M&, di&n ch& em đã b& M& x&p vào hàng th& y&u, h& s& t& Bangkok đã chuy&n v& New Hampshire, ít nh&t cũng ch&c năm may ra m&i c&u x&t. Cu&i th&p niên 70 và đ&u th&p niên 80 không ít ng&&i t& n&n ph&i b& th&y ngoài bi&n c& đ& đ&i l&y t& do. Nghe nguy hi&m quá, bà Đ&n không th& đ& Nga v&&t bi&n. B&y gi& thì nh&ng ng&&i v&&t bi&n thành công đ&&c ni&m n& đón ti&p tr& v&. Dù không xa giá, ti&n hô h&u &ng nh& quan tr&ng v& làng khi x&a, nh&ng ít nh&t cũng chi&c van 12 ch& ng&i có máy l&nh và thân nhân ng&i ch&t n&ch đ&n r&&c. Ai có thân nhân b&o l&nh cũng đ&&c ra đi. Nh&ng cu&c ti&n đ&a vui nh& t&t khi&n th& nào bà Đ&n cũng thúc đ&c H&ng “g&ng tìm cách b&o l&nh em mà y qua M&, & đây l&u b&u không làm nên tích s& gì, t&&ng lai t&m t&i l&m con &”.

Không ph&i bà Đ&n bi&t gì nhi&u v& cái t&&ng lai c&a ng&&i Vi&t di&n, nh&ng có đ&i mù cũng nghe đ&&c m&t s& Vi&t ki&u v& quê c& oang oang r&ng & bên M& s&&ng l&m - Con cái c& đ& ra là chính ph& g&i ti&n v& nhà cho mà ăn, không ai b&t bu&c mình đi làm n&u mình không mu&n. Đ&ng bào nào mu&n l&nh ti&n tr& c&p an sinh, c& vi&c khai không có vi&c làm, ai mu&n l&nh ti&n tàn t&t thì khai m&c b&nh đ&i kh&i là đ&&c ch&p thu&n ngay. Chính ph& M& ngu l&m, không th&m v&ch lá tìm sâu cho m&t, h& b&n b&u v&i công vi&c đ&a phi thuy&n thám hi&m H&a tinh, b&n d&ng v& tinh ch&p không &nh nh&ng n&i ch& t&o ho&c tàng tr& v&t li&u ch& bom nguyên t& đ& gi& an ninh cho th& gi&i. Ch&a h&t, bà Đ&n còn nghe Vi&t ki&u v& quê k& r&ng n&u ai đi h&c thì vô cùng xu&t s&c. Ng&&i Vi&t h&c ngh& gi&i h&n dân đ&a ph&&ng nhi&u, mà cũng ch&ng c&n h&c cho m&t vì thi b&u đ&u li&n ch& khó kh&n gì. Còn trong h&ng x&&ng toàn dân Vi&t Nam làm ch&, mà cái đó thì “khúc ru&t ngàn đ&m” n&y nói đ&ng; các h&ng Nail Supply, các “h&ng” làm móng tay, móng chân, “h&ng” bán th&c ph&m Á Đ&ng, “h&ng” báo Vi&t Ng&, “h&ng” sang băng cho

thêm yêu ai khác.”

H ấ ng n ấ ng n ấ u:

“Ông Clinton cũng nói th ấ , nh ấ ng bây gi ấ thì xác nh ấ n có dính líu tùm lum bà. À v ấ ấ y ra sao r ấ i h ấ anh?”

Tuyên ra đáng hi ấ u bi ấ t:

“Ng ấ i không có chí khí th ấ ng b ấ ba th ấ cá m đ ấ : ti ấ n tài, danh v ấ ng và s ấ c đ ấ p. Ông Clinton ngoi lên đ ấ nh cao chót vót v ấ i nhi ấ u thu ấ đ ấ n. Theo tin t ấ internet thì t ấ ngày ông ta làm th ấ ng đ ấ c đ ấ n nay có đ ấ n trên b ấ n m ấ i ba ng ấ i thân tín, h ấ v ấ , ho ấ c c ấ v ấ n đã ‘b ấ’ t ấ t ấ ấ ho ấ c ‘tình nguy ấ n’ m ấ t tích ho ấ c do ‘tai n ấ n’ mà qua đ ấ i. Danh v ấ ng đã có trong tay, ti ấ n tài thì danh nhân n ấ y xem ch ấ ng không rõ ràng cho ấ m, m ấ c dù v ấ White Water có kho ấ ng m ấ i m ấ y ng ấ i dính líu, trong đó nh ấ ng ng ấ i b ấ n thân cu ấ ông bà Clinton cũng ấ i đ ấ ng tu chính th ấ năm c ấ ng ấ m mi ấ ng ‘trung quân’ không ch ấ u khai gì c ấ c, chính ng ấ i n ấ y ‘ngã b ấ nh’ t ấ tr ấ n trong tù.

H ấ ng đ ấ n t ấ ấ nh ấ y đ ấ a cho Tuyên ly n ấ c, n ấ ng gi ấ c:

“Nói ti ấ p đi anh.”

Tuyên u ấ ng m ấ t h ấ p r ấ i ti ấ p:

“Còn cu ấ c đ ấ i tình ái khá ấ m c ấ m cu ấ ông vua n ấ y không có gi ấ y m ấ c nào t ấ h ấ t. Thêm vào đó đ ấ i t ấ ng ấ ch ấ cu ấ ông là ‘th ấ ng vàng h ấ cá m’ đ ấ n n ấ i nh ấ ng nhà làm phim t ấ i Hollywood khi đ ấ c ho ấ h ấ cho bi ấ t: Ông ta không bi ấ t th ấ ng th ấ c (he doesn’t have a good taste) và h ấ cũng ch ấ ng bi ấ t b ấ t đ ấ u b ấ ng ng ấ i đàn bà nào tr ấ c đ ấ làm m ấ t cu ấ n phim cho ng ấ i M ấ xem ch ấ i là b ấ ấ vì h ấ g ấ p khó khăn đ ấ tìm ki ấ m nh ấ ng n ấ tài t ấ ấ có nhan s ấ c l ấ i thô i nh ấ nh ấ ng ‘ng ấ i đi qua đ ấ i ông’. Nh ấ ng dù sao thì ông vua n ấ y cũng t ấ i nghi ấ p, sinh b ấ t phùng th ấ i, làm thiên t ấ ấ mà không có quy ấ n đ ấ c tam cung ấ c vi ấ n thì u ấ ng quá.”

H ấ ng đùa v ấ i ch ấ ng:

“Đàn ông các anh quá tay, bên n ấ y mà cho đ ấ th ấ ch ấ c ông nào cũng m ấ y bà ch ấ ng ch ấ i.”

Tuyên tr ấ môi.

“Anh đã b ấ ấ là không thêm. Anh là lo ấ i có lý trí mà.”

H ấ ng mai m ấ a:

“Lí tí thì có.”

Tuyên ôm hôn H ấ ng nh ấ th ấ m xác nh ấ n anh ta là ng ấ i ch ấ ng lý t ấ ấ ng, đáng tin c ấ y. Hai ch ấ c thân b ấ ng ngã trên ch ấ c xa lông ngay phòng khách...

Chìa khóa tra vào ấ , Nga b ấ c vào nhà th ấ y c ấ nh t ấ ng ng ấ ng ấ , hai ch ấ c qu ấ n lót đ ấ ng n ấ m ch ấ i v ấ i bên c ấ nh đ ấ ng qu ấ n áo gi ấ a phòng khách, trên salon hai con ng ấ i tr ấ n tr ấ i, Nga b ấ c th ấ t l ấ ra c ấ a. V ấ ch ấ ng H ấ ng đang loay hoay tìm v ấ t s ấ h ấ u, k ấ g ấ nút áo ng ấ i g ấ nút qu ấ n. M ấ c dù là v ấ ch ấ ng, chuy ấ n ái ân là vi ấ c bình th ấ ng nh ấ ấ u ng, nh ấ ng khi ấ a lòng đã cháy, h ấ quên b ấ ng đi còn đ ấ a em đang có chìa khóa c ấ a. B ấ g ấ p thành linh, v ấ ch ấ ng H ấ ng x ấ u h ấ nên có nh ấ ng c ấ ch ấ r ấ t ấ v ấ ng v ấ nh ấ v ấ a làm m ấ t vi ấ c m ấ ấ m, hai g ấ ng m ấ t ng ấ ng ấ t trông bu ấ n c ấ i. Nga b ấ c ra ngoài, đ ấ u óc n ấ ng dày đ ấ c nh ấ ng suy nghĩ, t ấ ng t ấ ng v ấ b ấ i c ấ nh v ấ a x ấ y ra khi n c ấ ng ấ i n ấ ng nóng ran lên. Không ph ấ i Nga ng ấ th ấ , tr ấ c khi qua M ấ , s ấ ‘ng ấ i đi qua đ ấ i tôi’ cũng d ấ ba. Nh ấ ng n ấ ng quan ni ấ m chuy ấ n phòng the ph ấ i kín đ ấ h ấ n m ấ i đ ấ ng. Nga ng ấ i ph ấ t xu ấ ng b ấ c thang tr ấ c nhà, hai tay n ấ ng khoanh trên đ ấ u g ấ i ch ấ cho tâm h ấ n ấ ng đ ấ u. Còn H ấ ng ch ấ a h ấ t ng ấ ng, nh ấ ng n ầ ng cũng m ấ c ấ a đ ấ nh đ ấ i theo Nga, làm nh ấ n ầ ng có ấ i g ấ v ấ i em. Nghe ti ấ ng m ấ c ấ a Nga nhìn ngo ấ i ấ i, n ầ ng đ ấ ng lên b ấ c vào nhà mà không nhìn th ấ ng vào m ấ t ch ấ . H ấ ng đ ấ ng t ấ n ng ấ n ngay b ấ c thang, bàn tay th ấ a th ấ i ch ấ m ng ấ t v ấ t m ấ t chi ấ c lá r ấ i th ấ r ấ i tr ấ c khi tr ấ vào nhà. Ngang phòng khách, Nga

nhìn Tuyên ch&i ‘kh&n n&n’ b&ng đôi môi không l&i. Tuyên đ&c đ&c nh&ng anh ta ch& cúi đ&u, Nga đi th&ng vào phòng nàng. N&u không có H&ng & nhà thì có l& Tuyên đã đi theo năn n& nh& thói quen m&i khi hai ng&&i gi&n nhau.

M&t lát sau, H&ng b&t th&n, đ&n gõ c&œa phòng Nga, nghiêng đ&u đã lã hoœi tr&ng?

“Đi ch&i đâu v& th&?”

Nga x&ng gi&ng:

“Đi v&i đàn ông, có sao không?”

Ch&a bao gi& H&ng nghe em nói vô l& nh& v&y, máu trong ng&&i sôi sùng s&c, nàng n&i nóng la l&n:

“ Con kia! M&y nói chuy&n v&i ai v&y?”

Nga không v&a:

“Tôi đi đâu k& xác tôi, m&c gì bà ph&i h&i, v&ng tôi hai ng&&i càng t& do h&n, có th& tr&n tru&ng mà sinh ho&t.”

Nghe câu nói x&c óc &y H&ng mu&n tông c&a vào tát đ&a em m&t đ&y. Nàng không ng& con kh&n n&n n&y t& nhiên l&i h&n láo v&i mình nh& v&y, nh&ng có m&t Tuyên nàng c& gi&ng c&n t&c. Nàng không mu&n Tuyên nghĩ x&u cho em và cũng mu&n b&o v& câu H&ng th&&ng nói Nga là đ&a em đ& th&&ng, hi&n h&u nh& m& nàng th&&ng b&œo. H&ng c& nu&t cho c&n gi&n tan đ&n nh&ng coi b& nó nh& ng&n l&œa đang g&p gió. Nàng ái ân v&i ch&ng thì có t&i gì v&i Nga ch&, nàng t& h&i nh& v&y. H&ng b&c mình v& phòng n&m và c&m th&y u&ng công b&o lãnh Nga qua đây. Cùng lúc &y H&ng cũng c&m th&y h&i qu& vì không l&i nhau vào phòng nh& nh&ng l&n tr&&c. Nh&ng đây là nhà nàng, Tuyên là ch&ng nàng đ&a nào dám làm gì, bà v& cho r&ng h&t rằng. M&t ý nghĩ thoáng qua trong đ&u: ‘hay là đ&u i Nga ra kh&i nhà’ vì có Nga, nàng thi&u h&n t& do. Có nh&ng lúc ngu&n khoái c&m dâng lên t&t đ&, H&ng mu&n gào lên, nh&ng Tuyên c& đ&a ngón tay đ& lên m&i nàng b&i không mu&n Nga n&m phòng k& bên l&ng nghe. Trong c&n t&c H&ng còn đ& t&nh trí nghĩ ra ph&i tr& l&i v&i m& nàng ra sao khi bi&t Nga đ&n ra. ‘Nh&ng s& gì’, l&i t&i nó c&.’

C&n gi&n ch&a nguôi, H&ng tr& l&i phòng Nga, đ&ng ngoài c&a nói v&ng vào:

“Tao th&&ng nên tìm cách b&œo lãnh mày qua đây, đi thì có keœ đón ng&&i đ&a, qua t&i n&i m&y l&i h&c đòi theo cu&c s&ng xa hoa, đi ch&i su&t đêm không coi tao ra cái th& gì caœ. M&y có bi&t đâu ngày tao đi v&t t&bi&n trên ghe c& ch&c ng&&i ch&t, tao n&m nh& con m&m trong khoang tàu, ph&n khát n&&c ph&n ói m&a, qua M& ph&œi lo đ&u t&t m&t t&i, còn nghĩ đ&n b& m&, nghĩ đ&n t&i bay đang s&ng c& c&c. Có đêm mày đi không v&, anh Tuyên ph&i xách xe ch&y vòng vòng ki&m không ra.

“Bà bi&t tui đi đâu không?”

“Đi v&i trai ch& đâu.”

“Tui đi v&i ch...”

Sau ch& ch... Nga k&p ng&ng, Tuyên gi&t th&t ng&&i, chàng ch& s& ch& ‘ch&ng bà’ mà Nga dám phun ra đ& ch&c cho H&ng t&c thêm thì b& m&. Nga nói lí nhí:

“Bà đ&a tôi qua đây ch& vì bà mu&n tôi làm đầy t& ch& bà t&œ t& l&m sao.”

H&ng sôi gan:

“Con kia, m&y làm v&i tao, tao v&n chia b&n sáu nh& nh&ng ng&&i th& ch& tao có bóc l&t m&y đâu.”

“&, tui b&n bà sáu, công bình quá há. Ng&&i đ&ng v&n chia 5/5.”

“M&y ăn, & trong nhà tao, tao có tính t&n m&y không? T&n chi phí anh Tuyên v& làm đám c&&i v&i m&y t&n kém ra sao m&y có bi&t không? Tao không mu&n truy&n ngh& cho ng&&i khác, t&i

sao m ̣ y không nghĩ t ̣ i.”

Nga v ̣ a nói v ̣ a khóc.

“Bà không ki ̣ m th ̣ vì s ̣ sau khi quen bi ̣ t, th ̣ m ̣c n ̣ i khách r ̣ i m ̣ ti ̣ m đ ̣ i đi ̣ n mà gi ̣ t h ̣ t khách c ̣ a bà. Và m ̣ t đ ̣ i u là bà mu ̣ n l ̣nh oeo phe nên m ̣ i li đ ̣ , l ̣nh hai ba đ ̣ u l ̣ ng, chính ph ̣ c ̣ p th ̣ khám b ̣ nh, kh ̣ i mua b ̣ o hi ̣ m ch ̣ t ̣ gì.”

H ̣ ng càng gi ̣ n thêm, n ̣ng nghĩ: c ̣ làng đi làm neo, có ai ch ̣ u gi ̣ t ̣ oeo phe đ ̣ u mà con n ̣ y nói m ̣c. Trong b ̣ ng ch ̣ c n ̣ng mu ̣ n t ̣ ng c ̣ Nga v ̣ l ̣ i VN cho nó s ̣ ng cu ̣ c đ ̣ i đ ̣ i meo cho bi ̣ t. Nga v ̣ n còn th ̣ t th ̣ t, H ̣ ng nghĩ r ̣ ng Nga có th ̣ đ ̣ bi ̣ t l ̣ i nên n ̣ng b ̣ i thêm:

“M ̣ y bi ̣ t không, tao đ ̣ y cho m ̣ y t ̣ ng li t ̣ ng tí; t ̣ vi ̣ c đ ̣ p b ̣ t, c ̣ t da cho đ ̣ n dán móng gi ̣ . M ̣ y thi năm l ̣ n b ̣ y l ̣ t không đ ̣ u tao ph ̣ i ch ̣ y ch ̣ t mua b ̣ ng cho m ̣ y ch ̣ vì m ̣ y là em tao. Còn n ̣ a, ng ̣ i ta ph ̣ i t ̣ n đ ̣ n hai ba ch ̣ c ngàn đô m ̣ i qua đ ̣ c M ̣ , t ̣ i sao m ̣ y ă n cháo đá bát nh ̣ th ̣ con kia.”

Nga n ̣ m nghiêng, n ̣ng l ̣ y g ̣ i che lên m ̣ t nh ̣ không mu ̣ n nghe, H ̣ ng qu ̣ qu ̣ b ̣ c v ̣ phòng riêng. C ̣ n gi ̣ n ch ̣ a tan, trong thâm tâm n ̣ng r ̣ t h ̣ i h ̣ n vì đ ̣ đ ̣ a Nga qua đ ̣ y.

M ̣ t lát sau, nghe sóng l ̣ ng gió êm, Tuyên mò vô phòng đ ̣ n ng ̣ i bên mép gi ̣ ng v ̣ nói:

“Em n ̣ y, Nga nó l ̣ n r ̣ i, nó đi ch ̣ i v ̣ i k ̣p mà em c ̣ ho ̣ i đi đ ̣ u làm sao nó trac ̣ l ̣ i.”

“K ̣p cũng ph ̣ c ̣ i có n ̣ i, đ ̣ ng đ ̣ u đi đ ̣ , ai r ̣ nó cũng đi nh ̣ con đ ̣ v ̣ y à.”

Tuyên ôn t ̣ n:

“Th ̣ nó cũng ph ̣ c ̣ i đi ch ̣ i m ̣ i ch ̣ n ng ̣ i v ̣ a ý ch ̣ .”

H ̣ ng th ̣ ̣ ra m ̣ t m ̣ c ̣ i, gieo mình xu ̣ ng gi ̣ ng n ̣ng đ ̣ n Tuyên:

“T ̣ nay em nh ̣ anh theo đ ̣ i nó cho k ̣ , nó đi ă n v ̣ i ai, ng ̣ v ̣ i ai anh ph ̣ i cho em bi ̣ t.

Tuyên làm b ̣ ng ̣ th ̣ .

“Nó l ̣ n r ̣ i, theo đ ̣ i r ̣ t khó, h ̣ n n ̣ a đi đ ̣ u, ng ̣ nhà ai là quy ̣ n c ̣ a nó, theo đ ̣ i đ ̣ làm gì?”

H ̣ ng ú ̣ :

“Th ̣ mình... ̣ ...”

Mà theo đ ̣ i đ ̣ làm gì. Có b ̣ t qu ̣ tang nó ng ̣ v ̣ i ai mình cũng không có quy ̣ n nói. ̣ cái x ̣ n ̣ y cha m ̣ còn không nói đ ̣ c con, hu ̣ ng chi Nga ch ̣ là đ ̣ a em, mà Nga cũng đã l ̣ n tu ̣ i đ ̣ u ph ̣ i v ̣ thành niên. Tuy v ̣ y, nh ̣ ng l ̣ i m ̣ ng tr ̣ , m ̣ ng treo, xúc ph ̣ m c ̣ a Nga khi ̣ n H ̣ ng không ng ̣ đ ̣ c. H ̣ ng t ̣ c t ̣ i vô cùng. H ̣ ng đ ̣ nh cho Nga ngh ̣ vi ̣ c và t ̣ ng c ̣ ra kh ̣ i nhà l ̣ p t ̣ c. Hôm sau c ̣ th ̣ H ̣ ng u ̣ o ̣ i vì m ̣ t ng ̣ , l ̣ i thi ̣ u đ ̣ m ̣ t ng ̣ i th ̣ nên H ̣ ng r ̣ t b ̣ n. Khi có ng ̣ i khách h ̣ i Nga thì H ̣ ng m ̣ i s ̣ c nh ̣ g ̣ i v ̣ nhà. H ̣ ng đ ̣ nh nói cho Nga bi ̣ t là nên đi tìm nhà ̣ ch ̣ n ̣ng không mu ̣ n ch ̣ a n ̣ a. Đi ̣ n tho ̣ i g ̣ i v ̣ reo nhi ̣ u l ̣ n nh ̣ ng không ai b ̣ t. Tuyên thì th ̣ ng xuyên v ̣ ng nhà không nói làm gì nh ̣ ng Nga cũng đi đ ̣ u m ̣ t, H ̣ ng đ ̣ đoán là nó đi m ̣ n nhà ho ̣ c tìm ch ̣ khác mà làm. Khách đã gi ̣ t H ̣ ng cái th ̣ i gian suy nghĩ, n ̣ng c ̣ m đ ̣ u làm vi ̣ c cho đ ̣ n t ̣ i m ̣ i v ̣ .

Khi v ̣ đ ̣ n nhà, tr ̣ i nh ̣ nhem t ̣ i, H ̣ ng gõ c ̣ a phòng Nga tr ̣ c tiên, không th ̣ y tr ̣ l ̣ i. H ̣ ng m ̣ c ̣ a b ̣ c vào, các h ̣ c t ̣ kéo ra tr ̣ ng tr ̣ n, H ̣ ng kéo cánh c ̣ a phòng treo qu ̣ n áo thì không còn th ̣ y áo qu ̣ n Nga ̣ đó n ̣ a. M ̣ t thoáng nghĩ trong đ ̣ u H ̣ ng là Nga đã đ ̣ n ra ngoài ̣ v ̣ i b ̣ r ̣ i. “M ̣ y ̣ đ ̣ u thì ̣ không m ̣ c m ̣ gì t ̣ i tao n ̣ a, th ̣ em m ̣ t đ ̣ y’. H ̣ ng đi r ̣ a m ̣ t, ch ̣ Tuyên v ̣ đ ̣ ă n c ̣ m t ̣ i, n ̣ng u ̣ o ̣ i gieo mình xu ̣ ng gi ̣ ng, bao nhiêu ý nghĩ ng ̣ c xu ̣ i trong đ ̣ u, n ̣ng thi ̣ p đi lúc nào không bi ̣ t cho đ ̣ n khi có ti ̣ ng đ ̣ n tho ̣ i reo, H ̣ ng ch ̣ m nh ̣ c phone, bên kia đ ̣ u dây, ti ̣ ng Tuyên nói pha v ̣ i ti ̣ ng xe h ̣ i đ ̣ ng ch ̣ y nên nghe không rõ, H ̣ ng v ̣ i vàng báo cáo v ̣ i Tuyên:

“Con đ ̣ i Nga đ ̣ n đi r ̣ i, nó không đ ̣ l ̣ i gì c ̣ . A! ̣ mà anh đ ̣ ng ̣ đ ̣ u? sao không v ̣ ă n t ̣ i, kh ̣

cho anh quá, li ̣ làm gì đ ̣ anh c ̣ ph ̣ i tr ̣ n tránh. Cũng do con đ ̣ Nga báo h ̣ i.”
H ̣ ng có ng ̣ đầu Tuyên và Nga đ ̣ l ̣ ng gi ̣ thành chân. Hai ng ̣ i đ ̣ h ̣ ng c ̣ ‘tháng trắng
m ̣ t’ khi lên xu ̣ ng s ̣ ngo ̣ i v ̣ làm gi ̣ y.

Tuyên c ̣ i kh ̣c kh ̣c tr ̣ l ̣ i:

“Bây gi ̣ Houston đ ̣ 4 gi ̣ sáng r ̣ i mà ăn t ̣ i gì.

H ̣ ng đ ̣ i m ̣ t nhìn đ ̣ ng h ̣ qu ̣ th ̣ t g ̣ n sáng, nàng m ̣ i hay mình đ ̣ ng m ̣ t gi ̣ c khá dài.
Nàng l ̣ p l ̣ i:

“Anh làm gì mà gi ̣ n ̣ y ch ̣ a v ̣ ? l ̣ i ch ̣ u đ ̣ u v ̣ i m ̣ y ông c ̣ b ̣ c ch ̣ gì?”

Đ ̣ u đây kia Tuyên tr ̣ l ̣ i:

“Anh s ̣ không v ̣ n ̣ a đâu. Anh và Nga g ̣ i đ ̣ chào t ̣ m bi ̣ t em. À, anh đ ̣ m ̣ n đ ̣ s ̣ ti ̣ n
chúng ta m ̣ t th ̣ i gian, khi có anh tr ̣ l ̣ i.

H ̣ ng á kh ̣ u, bu ̣ ng ̣ ng nghe, nàng nghi ̣ n rằng tr ̣ o. Nàng nh ̣o t ̣ i cái t ̣ s ̣ t, loay hoay
v ̣ n qua v ̣ n v ̣ ba con s ̣ đ ̣ n ch ̣ c l ̣ n mà cánh t ̣ không m ̣ đ ̣ c. Khi đ ̣ nh th ̣ n, nàng xoay
t ̣ t m ̣ đ ̣ c t ̣ , qu ̣ nhiên ti ̣ n b ̣ c, vòng vàng không còn gì c ̣ . M ̣ i m ̣ y năm dài tha ph ̣ ng
c ̣ u th ̣ c, tình ch ̣ ng v ̣ đ ̣ m đ ̣ th ̣ mà hôm nay con đ ̣ ng ̣ a đ ̣ c ̣ p ch ̣ ng nàng r ̣ i. H ̣ ng
đ ̣ p tay th ̣ ch xu ̣ ng gi ̣ ng, khóc n ̣ c n ̣ nh ̣ m ̣ t đ ̣ a tr ̣ :

“Tr ̣ i cao đ ̣ t r ̣ ng ̣ i... đ ̣ i tôi sao kh ̣ th ̣ này... nuôi ong tay áo, hu. hu...”

Trong bóng đêm âm th ̣ m nàng c ̣ u mong Chúa quy ̣ n n ̣ng gây cho tên gian phu và con qu ̣
cái đ ̣ nh ̣ ng tai n ̣ n kh ̣ ng khi ̣ p nh ̣ t, nh ̣ ngài đ ̣ t ̣ ng gi ̣ng xu ̣ ng cho nh ̣ ng ai ch ̣ i b ̣
ngài, chúng s ̣ b ̣ nát th ̣ t ̣ ng m ̣ nh v ̣ n. R ̣ i nh ̣ s ̣ tin t ̣ ng m ̣ h ̣ y mà lòng H ̣ ng đ ̣
ch ̣ u đôi chút, nàng ch ̣ a th ̣ tin n ̣ i là m ̣ t ng ̣ i s ̣ng đ ̣ o nh ̣ nàng l ̣ i b ̣ g ̣ t g ̣ m m ̣ t cách
th ̣ th ̣ m nh ̣ v ̣ y. M ̣ t ng ̣ i mà m ̣ i sáng Ch ̣ Nh ̣ t đ ̣ u h ̣ i c ̣ gia đình đi l ̣ nh ̣ Tuyên l ̣ i tàn
nh ̣ n đ ̣ n nh ̣ th ̣ . Trong m ̣ t thoáng r ̣ t nhanh H ̣ ng còn tin r ̣ ng Tuyên s ̣ tr ̣ v ̣ v ̣ i đ ̣ y đ ̣ s ̣
ti ̣ n do nàng làm ra và cùng Nga n ̣ n ̣ nàng tha l ̣ i. Nàng s ̣ m ̣ ng cho m ̣ t tr ̣ n r ̣ i đ ̣ n hai
ng ̣ i cùng đi x ̣ ng t ̣ t c ̣ t ̣ i l ̣ i v ̣ i b ̣ trên. Chuy ̣ n đó n ̣ u có x ̣ y ra thì đ ̣ u do Thiên Chúa sai
khi ̣ n là b ̣ i vì H ̣ ng tin r ̣ ng t ̣ t c ̣ vi ̣ c làm trên th ̣ gian n ̣ y đ ̣ u do Thiên Chúa s ̣ p đ ̣ t. H ̣ ng
đ ̣ u bi ̣ t r ̣ ng, khi x ̣ i Tuyên v ̣ Vi ̣ t Nam c ̣ i em v ̣ là Chúa đ ̣ ‘thêm cánh cho h ̣ m’. Tuyên b ̣
ngoài đ ̣ o m ̣ o, nh ̣ ng bên trong là m ̣ t tên đ ̣ u cáng. T ̣ nh ̣ ng l ̣ n đ ̣ a Nga đi làm gi ̣ y t ̣
thành ph ̣ ****. Tuyên đ ̣ không b ̣ l ̣ c h ̣ i ve v ̣n đ ̣ a em v ̣ tr ̣ , đ ̣ p h ̣ n ch ̣ c ̣ a nó nhi ̣ u.
Nh ̣ ng l ̣ n đi b ̣ t ̣c gi ̣ y t ̣ v ̣ i Nga là nh ̣ ng l ̣ n Tuyên th ̣ y trong trí con v ̣ mình th ̣ k ̣ ch, b ̣ n
x ̣ n, ăn nói th ̣ l ̣ , ch ̣ a h ̣ có con mà ng ̣ c và m ̣ng m ̣ m nh ̣ cháo. Cái ý đ ̣ ph ̣ n b ̣ i v ̣ , l ̣ n
đ ̣ n... l ̣ n đ ̣ n trong óc h ̣ n. Riêng Nga thì tr ̣ c đó không có ý đ ̣ nh ch ̣ ng l ̣ i ch ̣ , nàng ch ̣ đ ̣
d ̣ i cho Tuyên ch ̣ vì mu ̣ n xu ̣ t ngo ̣ i. H ̣ n n ̣ a, Tuyên đ ̣ có l ̣ n b ̣ n ti ̣ ng cho Nga bi ̣ t r ̣ ng
cái chìa khóa vào ng ̣ ng c ̣ a n ̣ c M ̣ đ ̣ ng n ̣ m trong tay h ̣ n. R ̣ i khi đ ̣ n M ̣ Tuyên b ̣m sát
Nga nh ̣ đ ̣ a, h ̣ n đ ̣ không cho Nga m ̣ t c ̣ h ̣ i nào quen bi ̣ t b ̣ n trai. Dĩ nhiên h ̣ n có ngàn
th ̣ đ ̣ n đ ̣ gi ̣ con m ̣ i béo b ̣ y cho riêng mình nh ̣ ng cũng l ̣ i đ ̣ ng th ̣ i x ̣ i đ ̣ c nh ̣ ng
ng ̣ i ch ̣ ng ra chi nh ̣o vô tán cô em v ̣ . H ̣ n m ̣ làm mai đ ̣ th ̣ nh ̣ ng quà cáp l ̣ t v ̣ t nh ̣
ly cà phê, tô h ̣ ti ̣ u v.v...

Tuyên ly giá n Nga v ̣ i H ̣ ng b ̣ ng cách b ̣ a r ̣ ng H ̣ ng đ ̣ nói r ̣ ng Nga là đ ̣ a con gái làm
bi ̣ ng, v ̣ ng v ̣ , ch ̣ ng bi ̣ t n ̣ u ăn, ng ̣ đ ̣ y gi ̣ ng chi ̣ u không g ̣ n g ̣ng. Th ̣ c t ̣ nh ̣ ng th ̣
y H ̣ ng nói sai. Nga n ̣ u mì gói và lu ̣ c tr ̣ ng r ̣ t gi ̣ i, còn ch ̣n m ̣ n chi ̣ u dùng n ̣ a m ̣ c gì
ph ̣ i x ̣ p. Đ ̣ u làm Nga b ̣ c mình h ̣ n c ̣ là H ̣ ng nói Nga không ph ̣ i con cùng cha v ̣ i H ̣ ng,
câu nói y ̣ hàm ch ̣ a m ̣ t ý đ ̣ nh ̣ c m ̣ , b ̣ u ri ̣ u m ̣ nàng v ̣ i Tuyên làm Nga càng l ̣ ng l ̣ n. Vì
l ̣ đó nên Nga không còn kính n ̣ ch ̣ mà còn tìm cách tr ̣ thù. T ̣ đó Nga quan ni ̣ m lên gi ̣ ng
v ̣ i Tuyên cũng là l ̣ i ‘ph ̣ ng tay trên’ cho đ ̣ng đ ̣ i H ̣ ng. Thêm m ̣ t c ̣ h ̣ i cho Tuyên là H ̣ ng
đ ̣ng lãnh oeo phe, s ̣ chính ph ̣ theo dõi, nên H ̣ ng x ̣ i Tuyên đ ̣ ng ̣ nhà th ̣ ng xuyên. H ̣ ng

Chị Đã Lỡ Mất Em Sang Đây

Tác Giả: Th&y Lâm Synh

Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 06:05

---

mê muội nên Tuyên đừng nghĩ việc gì cũng đúng cả, nàng tin tưởng Tuyên tuy tởm đời đời nên đi về nhà thờ Tuyên cũng nghĩ sát Nga còn H&ng thì nghĩ chị vui mình. Việc này thì nên làm, vì trong đám người đi về, đôi mắt cú v& bà Th&c, mắt người chị quyết định thì sẽ oeo phe chị chị c& c& mắt nhìn chị em H&ng như đang theo dõi. Nhi&u lần như thế H&ng khuyên Tuyên và Nga đi về nhà thờ Mẹ học nấu nhà cho chị ăn. Th&m chí nghĩ ta đời riêng th&y Tuyên đi chị thân mắt vui Nga thì H&ng lại mừng vì đó chính là những ưu tiên an toàn cho cái check oeo phe hàng tháng. Chị em H&ng thay phiên nghĩ mắt ngày trong tuần cũng nấu trong kỳ học chị a Tuyên. Tuyên sống vui Nga ph& ph&n như chính h&n là chị nghĩ t& a Nga.

H&ng nấu mắt vui vui như cái xác không hồn sau khi mắt chị nhìn ch& nhìn ch&ai, chị còn mắt đời u sót lại đó là niềm tin mãnh liệt vào Thiên Chúa quy&n năng. Tuy nhiên câu kinh 'l&y cha cho chúng tôi h&ng ngày dùng đ& và tha kẻ có nợ chúng tôi' không thích hợp trong hoàn cảnh này. H&ng đang t&c cảnh hồng, gi&n sôi gan, nàng không thể nào chấp nhận tha thứ mắt cách dễ dàng như vậy. Nàng muội n& a lại câu kinh l&y b&ng 'l&y cha đ& đ&y những kẻ có tội mang tội n& tr& lại cho con, rồi sau đó cha phải làm cho họ thân tàn ma dại'.

Lòng m&c, n&c mắt tuôn r&ng r&a. Chao ôi! Đời nàng sao lại có ngày hôm nay, H&ng nguy&n rửa chị b& đời đời. Đã thế th&nh tho&ng, Tuyên vẫn gọi v& tr&u d& ba câu rồi cúp máy. H&ng nghĩ rằng muội n& c& hàm, nàng thế đời chị t& cũng không bao giờ tha kẻ có nợ.

Ta đã lỡ mất a người sang đây.